



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-401/2022-28

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Zrinki Ćosić, u pravnoj stvari tužitelja TURNOVAC j.d.o.o., OIB: 43532251073, Mravince, Braće Radić 33, kojeg zastupa punomoćnik Mihovil Jović, odvjetnik u Splitu, Put Supavla 1, protiv tuženika GRAD SPLIT, OIB: 78755598868, Split, Obala kneza Branimira 17, kojeg zastupa zaposlenik Hrvoje Parlov, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 5. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude 18. lipnja 2026.

presudio je

Nalaže se tuženiku GRAD SPLIT da u roku od 15 dana isplati tužitelju TURNOVAC j.d.o.o. iznos od 4.505,58 eura / 33.947,29 kuna sa zateznim kamatama koje teku na:

- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. siječnja 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. veljače 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. ožujka 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. travnja 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. svibnja 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. lipnja 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. srpnja 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. kolovoza 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. rujna 2018. do isplate;
- iznos od 450,56 eura / 3.394,74 kuna od 15. listopada 2018. do isplate;

po stopi koja se za razdoblje od 15. siječnja 2018. do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta

za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

i

riješio je

- I. Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu kojim zahtjeva da mu tuženik plati iznos od 8.766,70 eura / 66.052,71 kuna zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.
- II. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana naknadi tužitelju troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 3.165,00 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 20. rujna 2018. sudu podnio tužbu protiv tuženika u kojoj navodi da tužitelj obavlja djelatnost iznajmljivanja sportskih terena i ugostiteljskih sadržaja u sklopu tih sportskih terena. Navedeni sportski tereni da se nalaze u blizini odlagališta Karepovac, i to na čest. zem. 2752/2, 2752/3 i 2754, k.o. Split, kat. oznake 3116, 3115/2 i 3115/1. Nadalje, tužitelj navodi da je 20. studenoga 2017. započela sanacija na odlagalištu Karepovac te da je naručitelj sanacije tuženik. Ističe da je uslijed početka radova odnosno prilikom otvaranja slijeva smeća došlo do velikih isparavanja neugodnih mirisa s odlagališta tj. da je došlo do štetnih imisija s navedenog odlagališta koje su prouzročile nemogućnost daljnjeg obavljanja dotadašnje djelatnosti tužitelja. Naime, ističe da je radi navedene situacije kod tužitelja došlo do gubitka stalnih kupaca njegovih usluga, a posljedično tome i do gubitka prihoda, te da je bio prisiljen uručiti otkaze ugovora o radu svojim dotadašnjim djelatnicima. Nadalje, tužitelj tvrdi da trpi štetu u vidu izgubljene zarade zbog nemogućnosti daljnjeg obavljanja svoje djelatnosti, a da je za očekivati kako će zarada padati i u budućnosti te da će biti značajno ispod iznosa zarade koju bi tužitelj po redovnom tijeku stvari ostvario. Smatra da je time ispunjena pretpostavka iz članka 1089. Zakona o obveznim odnosima, radi čega tužitelj od tuženika potražuje naknadu štete u vidu izgubljene zarade, i to u iznosu od 10.000,00 kuna za svaki mjesec počevši od početka sanacije na odlagalištu Karepovac. Pored toga, tužitelj navodi da se prije pokretanja ovog postupka 18. siječnja 2018. obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje predmetne situacije, ali da tuženik nije platio nesporni dio štete.

2. Radi svega navedenog, tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom se nalaže tuženiku da tužitelju na ime izgubljene zarade u razdoblju od 1. prosinca 2017. do 1. listopada 2018. plati iznos od 13.272,28 eura / 100.000,00 kuna s pripadajućim zateznim kamatama, te da mu naknadi troškove parničnog postupka.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, kako u osnovi tako i u visini. Izjavio je da tužitelj nije dokazao uzročnu vezu između štete, štetnika i oštećenog, odnosno postupanja tuženika i nastanka navodne štete tužitelju, zbog čega smatra da ne postoji osnova za prihvaćanje tužbenog zahtjeva. Pored toga, smatra da nema niti protupravnosti u postupanju tuženika. Ističe da je tuženik prilikom provođenja postupka sanacije odlagališta Karepovac postupao sukladno zakonu, drugim propisima i pravilnicima. S tim u vezi, ističe da je proveden i inspekcijski nadzor od strane Ministarstva zaštite okoliša i energetike, Uprave za inspekcijske poslove, Sektora inspekcijskog nadzora zaštite okoliša, Službe inspekcijskog nadzora zaštite okoliša, Područne jedinica Šibenik, a o čemu da je sačinjen Zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru, klasa: 351-02/17-03/946, ur.broj: 517-08-1-1-5-5-18-14 od 12. siječnja 2018. i 12. veljače 2018.

4. Stoga, tuženik predlaže da sud donese presudu kojom će odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

5. Očitujući se na navode tuženika iz odgovora na tužbu tužitelj je izjavio da je općepoznata činjenica da je tijekom sanacije odlagališta Karepovac dolazilo do širenja velike količine neuobičajenih i izrazito neugodnih mirisa koji su otežavali život svih građana grada Splita. Ističe da su na njegovim terenima treninge održavali, među ostalim, i klubovi koji treniraju maloljetnu djecu, pa da su roditelji te djece odmah zatražili od trenera da prekinu s održavanjem treninga na terenima tužitelja. Pored toga, ističe da iz zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru, kojeg je tuženik dostavio u spis, proizlazi da je određene dane zabilježena povećana koncentracija plina amonijaka, pa da je upravo zbog toga tuženiku izrečena mjera obveze korištenja kemikalija za maskiranje neugodnih mirisa te da mu je naloženo prekrivanje radnih površina.

6. U daljnjem tijeku postupka tuženik je izjavio da tužitelj nije dokazao pravni interes za podnošenje ove tužbe iz razloga što je tužitelj pravna osoba, a da je kao vlasnik nekretnine na kojoj se nalaze predmetni nogometni tereni upisana fizička osoba. Tužitelj je pak u nastavku postupka ostao kod svojih dotadašnjih navoda.

7. Tijekom postupka sud je izveo dokaz čitanjem i pregledom isprava i dokumentacije sadržane u spisu. Pored toga, sud je izveo dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Frane Bućana te svjedokinje Danijele Granić, kao i dokaz vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke. Tužitelj je tijekom postupka predlagao i da sud izvede dokaz saslušanjem svjedoka za koje je tvrdio da su uslijed nastale situacije prestali koristiti predmetne nogometne terene, te vještačenjem po vještaku geodetske struke, kao i uviđajem na licu mjesta, međutim, sud je u ovom postupku utvrdio sve odlučne sporne činjenice na temelju izvedenih dokaza, pa nije bilo potrebe za izvođenjem daljnjih dokaza.

8. Nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, a radi usklađenja tužbenog zahtjeva s nalazom i mišljenjem vještaka, tužitelj je podneskom od 13. svibnja 2025. smanjio tužbeni zahtjev na iznos od 4.505,58 eura / 33.947,29 kuna s pripadajućim zateznim kamatama, čime je djelomično povukao tužbu za iznos od 8.766,70 eura / 66.052,71 kuna s pripadajućim zateznim kamatama. Pravno shvaćanje da je smanjenje tužbenog zahtjeva djelomično povlačenje tužbe zauzeto je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. travnja 2021.

9. Radi navedenog, sud je utvrdio da je tužba povučena u dijelu kojim tužitelj zahtjeva da joj tuženik plati iznos od 8.766,70 eura / 66.052,71 kuna s pripadajućim zateznim kamatama, te je odlučeno kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.

10. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023.; dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi štetu u vidu izmakle koristi zbog smanjenog opsega poslovanja, do kojeg je došlo uslijed prekomjernih imisija koje su na nekretninu na kojoj je tužitelj obavljao svoju poslovnu djelatnost dolazile s nekretnine tuženika.

12. Tužitelj od tuženika zahtjeva naknadu štete u iznosu od 4.505,58 eura / 33.947,29 kuna s pripadajućim zateznim kamatama, pa se u konkretnom slučaju radi o sporu male vrijednosti, sukladno članku 502. st. 1. ZPP-a.

13. Među strankama nije bilo sporno da je tužitelj obavljao poslovnu djelatnost iznajmljivanja nogometnih terena na nekretnini koja se nalazi u neposrednoj blizini odlagališta Karepovac odnosno da je tužitelj bio posjednik te nekretnine u utuženom razdoblju, a da je tuženik vlasnik nekretnine na kojoj se nalazi odlagalište Karepovac.

14. Među strankama nije bilo sporno ni to da je sanacija odlagališta Karepovac započela u studenom 2017. godine, te da se provodila u cijelom utuženom razdoblju.

15. Među strankama je bilo sporno jesu li s nekretnine tuženika, uslijed provođenja sanacije odlagališta Karepovac, na nekretninu u posjedu tužitelja, dospjele prekomjerne imisije u vidu izrazito neugodnih mirisa i, ako jesu, bilo je sporno je li time tužitelju prouzročena šteta u vidu izgubljene zarade zbog smanjenog opsega poslovanja. Posljedično tome, bilo je sporno i to je li tuženik dužan naknaditi tužitelju eventualno nastalu štetu.

16. Člankom 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018.; dalje: ZOO) propisano je da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

17. Člankom 1089. stavkom 1. ZOO-a propisano je oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi, a stavkom 3. istog članka je propisano da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

18. Člankom 110. stavkom 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009., 90/2010., 143/2012., 152/2014.; dalje: ZV) propisano je da se nitko ne smije služiti ni koristiti nekretninom na način da

zbog toga na tuđu nekretninu slučajno ili po prirodnim silama dospiju dim, neugodni mirisi, čađa, otpadne vode, potresi, buka i sl., ako su prekomjerni s obzirom na namjenu kakva je primjerena toj nekretnini s obzirom na mjesto i vrijeme, ili izazivaju znatniju štetu, ili su nedopušteni na temelju odredaba posebnoga zakona (prekomjerne posredne imisije).

19. Vlasnici nekretnine koja je izložena prekomjernim posrednim imisijama ovlašteni su od vlasnika nekretnine s koje one potječu zahtijevati da ukloni uzroke tih imisija i naknadi štetu koju su nanijele, kao i da ubuduće propušta činiti na svojoj nekretnini ono što je uzrokom prekomjernih imisija, dok ne poduzme sve mjere koje su potrebne da onemoguće prekomjerne imisije (članak 110. stavak 2. ZV-a).

20. Iznimno od navedenog, kad prekomjerne posredne imisije potječu od djelatnosti za koju postoji dopuštenje nadležne vlasti, vlasnici nekretnine koja im je izložena nemaju pravo dok to dopuštenje traje zahtijevati propuštanje obavljanja te djelatnosti, ali su ovlašteni zahtijevati naknadu štete koju su imisije nanijele, kao i poduzimanje prikladnih mjera da se ubuduće spriječe prekomjerne imisije, odnosno nastupanje štete, ili da se smanje (članak 110. stavak 3. ZV-a).

21. Pritom je na navesti da prava koja sukladno članku 110. stavku 3. ZV-a pripadaju vlasniku nekretnine, na temelju članka 100. stavka 2. ZV-a, pripadaju i posjedniku nekretnine ako on nekretninu posjeduje na temelju prava izvedenoga iz vlasnikova prava.

22. Dakle, iz sadržaja odredbe članka 110. stavka 3. ZV-a jasno proizlazi da vlasnik odnosno posjednik nekretnine, koja je izložena prekomjernim imisijama koje potječu s druge nekretnine, od vlasnika te druge nekretnine može zahtijevati naknadu štete koju su mu imisije nanijele, čak i u slučaju kada nema protupravnosti u postupanju vlasnika te druge nekretnine.

23. Čitanjem pisane izjave zastupnika po zakonu tužitelja Frane Bućana od 7. studenoga 2014. (stranica 220 spisa), te iz sadržaja iskaza kojeg je isti dao na ročištu za glavnu raspravu od 7. ožujka 2023. (stranica 222 spisa), ovaj sud je utvrdio da je zastupnik po zakonu tužitelja Frane Bućan vlasnik nekretnine na kojoj se nalaze predmetni nogometni tereni i popratni sadržaj (svlačionice i kafić) te da je upravo on kao vlasnik te nekretnine istu dao na korištenje ovdje tužitelju radi obavljanja djelatnosti iznajmljivanja nogometnih terena te korištenja popratnog sadržaja (svlačionica i kafića). Pritom se osobito ističe da tuženik tijekom postupka nije osporio navedene tvrdnje zastupnika po zakonu tužitelja. Stoga, ovaj sud zaključuje da je tužitelj predmetnu nekretninu, na kojoj se nalaze nogometni tereni i popratni sadržaj, posjedovao na temelju prava izvedenoga iz vlasnikova prava i da tužitelj kao posjednik ima pravni interes za vođenje ove parnice. Utoliko, tuženik nije s uspjehom osporio postojanje aktivne legitimacije tužitelja.

24. Nadalje, zastupnik po zakonu tužitelja je u svom iskazu naveo da njegovu nekretninu od odlagališta Karepovac dijeli samo cesta, da je u odnosu na širenje neugodnih mirisa s odlagališta u razdoblju od 2003. do 2017. godine situacija bila relativno mirna, ali da je krajem 2017. godine, kada je počela sanacija Karepovca, počelo širenje smrada s odlagališta i da je to trajalo nekih 10 mjeseci, sve dok je trajala sanacija. Izjavio je da je Karepovac konfiguracijski bio postavljen kao piramida i da je

postajala opasnost klizišta, a da bi se to izbjeglo, vršilo se iskopavanje i prebacivanje smeća s južnog pokosa na vrh tzv. kapa, tako da je na kraju vrh izniveliran u površini cca 400 000 m² ravne površine. Naveo je da se sanacija radila svaki dan, i to u 3 smjene, kako bi se što prije završilo, a da se smrad javljao za vrijeme vršenja radova i da je trajao neprekidno. Izjavio je da je 1 300 000 m³ starog otpada prebačeno s južnog pokosa na tzv. kapu i da je upravo to smrdilo.

25. Pored toga, zastupnik po zakonu tužitelja je izjavio da nakon 7 dana nakon što se javio taj neugodni smrad, više nije bilo ekipa koje su dolazile igrati nogomet na predmetne terene. Radi toga da je prekinuo posao vezan za najam terena i usluge kafića, te da je na tom mjestu započeo s izrađivanjem suvenira od maslina. Naveo je da su građani Dračevca imali prosvjede zbog neugodnog smrada, a da kao primjer tog neugodnog smrada ističe situaciju da je on, kada je na tom mjestu počeo s izradom suvenira, morao zatvarati vrata objekta dekama i pur pjenom kako se smrad ne bi širio i u objekt.

26. Iskaz zastupnika po zakonu tužitelja ovaj sud je ocijenio istinitim budući da je isti vrlo detaljno i životno logično iskazivao o događajima kojih je bio neposredni sudionik, a za dodati je da niti tuženik nije osporio sadržaj njegovog iskaza.

27. Tijekom postupka izveden je i dokaz saslušanjem svjedokinje Danijele Granić, više inspektorice zaštite okoliše, koja je obavljala inspekcijski nadzor na odlagalištu Karepovac (stranica 258-260 spisa). Svjedokinja je u svom iskazu navela da je u utuženom razdoblju redovito odlazila u nadzor na odlagalište Karepovac, radi kontrole provođenja sanacije. Istaknula je da se za cijelo to vrijeme širio vrlo intenzivan smrad, a da je do smrada dolazilo jer je sanacija uključivala raskopavanje starog otpada te da su upravo radovi raskopavanja starog otpada uzrokovali širenje smrada. Pored toga, svjedokinja je izjavila da je nakon početka sanacije odlagališta zaprimljeno puno predstavlki građana i udruga vezano za neugodne mirise koji su se širili s odlagališta Karepovac.

28. Iskaz svjedokinje Danijele Granić ovaj sud je također ocijenio istinitim budući da je svjedokinja iskazivala o činjenicama koje je uočila neposrednim opažanjem na licu mjesta, u okviru ispunjavanja svojih poslovnih obveza kao inspektorica zaštite okoliša, a za dodati je da niti njezin iskaz stranke nisu osporile.

29. Pregledom fotografija koje je tužitelj dostavio u spis (stranica 224-237 spisa) ovaj sud je utvrdio da je na istima prikazan prosvjed građana, kao i smeće nanoseno na nogometne terene koji se nalaze pored odlagališta otpada Karepovac, što je osobito vidljivo na fotografijama koje prileže stranicama 236 i 237 spisa.

30. Pored toga, za dodati je da se u utuženom razdoblju i ova raspravna sutkinja svakodnevno vozilom kretala brzom cestom Solin-Klis, koja cesta se nalazi čak i na većoj udaljenosti od odlagališta Karepovac nego što je udaljena nekretnina na kojoj se nalaze predmetni nogometni tereni, te je ista i sama tada osjetila vrlo intenzivne neugodne mirise koji su se širili zrakom.

31. Radi svega navedenog, ocjena je ovog suda da su u utuženom razdoblju, s nekretnine tuženika, odlagališta Karepovac, na nekretninu koja je bila u posjedu

tužitelja, dospijevale prekomjerne posredne imisije u vidu vrlo intenzivnih neugodnih mirisa.

32. S tim u vezi, a iz sadržaja iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, ovaj sud je utvrdio da je upravo dospijevanje vrlo intenzivnih neugodnih mirisa na nekretninu koja je bila u posjedu tužitelja, bio razlog zbog kojeg su dotadašnji korisnici predmetnih nogometnih terena prestali s njihovim korištenjem, a samim time i plaćanjem naknade tužitelju za njihovo korištenje.

33. Posljedično tome, ocjena je ovog suda da je upravo dospijevanje vrlo intenzivnih neugodnih mirisa na nekretninu koja je bila u posjedu tužitelja bio razlog zbog kojeg je došlo do smanjenja opsega poslovanja tužitelja, a samim time i do izostanka dobiti koju je tužitelj mogao osnovano očekivati da na predmetnu nekretninu nisu dospjele prekomjerne posredne imisije.

34. Dakle, ocjena je ovog suda da je zbog prekomjernih posrednih imisija koje su s nekretnine tuženika dolazile na nogometne terene u posjedu tužitelja, tužitelju nastala šteta u vidu izmakle koristi odnosno izgubljene dobiti zbog smanjenog opsega poslovanja.

35. Radi utvrđivanja visine izmakle koristi odnosno izgubljene dobiti tužitelja u utuženom razdoblju, ovaj sud je izveo dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za knjigovodstvo i financije - Paoli Trogrlić.

36. Sud je nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti prihvatio ocjenjujući da je dan objektivno i argumantirano, u skladu s pravilima struke kojoj vještak pripada, te na temelju dokaza priloženih u spisu, a stranke nisu imale prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

37. Iz nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da izmakla korist odnosno izgubljena dobit tužitelja u utuženom razdoblju iznosi 4.505,58 eura.

38. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da je, na temelju članka 110. stavka 3. ZV-a u vezi s člankom 100. stavkom 2. ZV-a, tuženik dužan naknaditi tužitelju nastalu štetu u iznosu od 4.505,58 eura zajedno pripadajućim zateznim kamatama.

39. Stoga je odlučeno kao u izreci ove presude.

40. Nadalje, odluka o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka temelji se na članku 154. stavku 1., članku 155. i članku 164. ZPP-a. Naime, tužitelj je u ovom postupku uspio u cijelosti, zbog čega tužitelj ima pravo na naknadu svih troškova koji su bili potrebni za vođenje ovog postupka.

41. S obzirom na odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023.; dalje: Tarifa), vrijednost predmeta spora (4.505,58 eura) i postavljeni zahtjev za naknadu troškova (stranica 289 spisa), tužitelju su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za:

- sastav tužbe (Tbr. 7/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,

- sastav podneska od 17. rujna 2019. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,
- zastupanje na ročištu od 25. svibnja 2022. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,
- sastav podneska od 6. ožujka 2023. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,
- zastupanje na ročištu od 7. ožujka 2023. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,
- zastupanje na ročištu od 9. svibnja 2024. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,
- sastav podneska od 13. svibnja 2025. (Tbr. 8/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,
- zastupanje na ročištu od 5. svibnja 2026. (Tbr. 9/1 i Tbr. 54. Tarife) iznos od 200,00 eura,

dakle, ukupno 1.600,00 eura, što uvećano za iznos PDV-a od 25% (Tbr. 46. Tarife) sveukupno iznosi 2.000,00 eura.

42. Pored navedenog, tužitelju je priznat i trošak vještačenja u iznosu od 1.000,00 eura, te sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018., 51/2023.) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/2026.) trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 165,00 eura.

43. Dakle, sud je prihvatio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.165,00 eura.

44. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke ovog rješenja.

U Splitu 18. lipnja 2026.

Sutkinja
Zrinka Ćosić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. i 14. ZPP-a i (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

DNA:

- tužitelju po pun. uz nalog za plaćanje sudske pristojbe za presudu
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **9-30889-a2537**

Kontrolni broj: **07dcf-8940a-1b1f1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ZRINKA ĆOSIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.